

KUN ÉVA

2011. november 29 – december 20.

Karácsonyi Tárlat X.

Szimbólumok – kerámiák

Megnyitó: 2011. november 29-én, kedden, 18 órakor

Megnyitja: Jankovics Marcell

Kun Éva – Magányos ház, 2011; kézzel épített samott kerámia; 10x30x40 cm

A hetvenes évek végén, s a nyolcvanasok elején a népművészet formavilágából fakadó kézműves használati tárgy-készítés foglalkoztatott. De már ebben is fontosnak véltem az érzelmi tartalmat. Mostanában inkább olyan tárgyakat készítek, ahol az elsődlegesen használati funkció helyébe az érzelmi-gondolati tartalom lép. Meggyőződésem szerint ebben a mesterségesen kilúgozott, elsiváritott világban ez is fontos szolgálat. Hitem szerint abban, amit a kerámiában nyújtani tudok, úgy élhetek tisztességgel, ha szolgálom (nem kiszolgálom!) a munkámmal azokat az embereket, akik a tárgyaimat használják. Véleményem szerint ez művészi alázat kérdése. Nincs bennem bátorság a befogadót rejtvény elé állítani az első jelentésrétegtől a végsőig. Nemeskürty István szavai jutnak eszembe: attól, hogy a mondatokban az alany nincs egyeztetve az állítmánnyal, még nem biztos, hogy irodalmi alkotással állunk szemben. Talán fordítva is igaz, ha egy alkotás első olva-

satra köthető a valósághoz, még nem biztos, hogy sekélyes művel állunk szemben. Úgy gondolom, hogy a primer látvány csak egy gesztus a befogadó felé-s ha sikerült a szándék, mélyebb tartalmak is megfeythetők. Számomra a valósághoz kötődő indulás nagyobb kihívás, mert ez egy keskeny palló, ahonnan egy lépés az unalom vagy a sekélyesség, vagy netán az érzélgősség. Épp ezért megunhatatlan számomra ez a keskeny út, mert minden tárgy elkészülte izgalmas megmértetés. E küzdelem jól-rosszabbul sikerült eredményei voltak kiállításom tárgyai-festett tálak, díszített, mintázott torzók, vázák, magas tűzőn, vagy a számomra megunhatatlan raku technikával elkészítve.

Kun Éva

Kun Éva

1948-ban született Mezőtúron

Tanulmányok, fontosabb életrajzi adatok (válogatás):

1969–1970 fazekas tanuló a mezőtúri Fazekas Szövetkezetben;

1975 Magyar Iparművészeti Főiskola, Gorka-ösztöndíjjal diplomázott

(mesterei: Csekovszky Árpád, Jánossy György, Litkei József, Schrammel Imre)

A Parázs keramikus csoport alapító tagja. Fiatalon népművészeti kerámiával

foglalkozott, a főiskolán a modern hazai mellett a japán kerámiára figyelt.

A főiskola után előbb kézműves használati tárgyakat készített, 1980-tól fordult

érdeklődése a figuráltság felé. A 90-es években a raku-technika lehetőségei

foglalkoztatják, elsősorban a szobrászi jellegű kerámiában.

Egyéni kiállítások (válogatás):

1977 Etno-art, Kisgaléria, Hajdúszoboszló • Művelődési Központ, Nyíregyháza

• Művelődési Ház, Mezőtúr • Művelődési Ház (Csete Ildikóval), Karcag

1985 Városi Galéria, Mezőtúr

1988 Budavári Galéria, Budapest

1993 Tamási Galéria, Budapest • Csók Galéria, Budapest • Városi Galéria, Mezőtúr

1996 Művelődési Központ, Gödöllői Galéria

2003 Angyalcsalगतó, Hegyvidéki Galéria, Budapest

2006 Napforduló (Tóth Bori textilművésszel közösen), Gödöllői Iparművészeti Műhely

2009 Kövek, Muzeion Galéria, Budapest

2010 Párhuzamok, Képcsarnok, Pécs

2011 Sorsok, Levendula Galéria, Gödöllő

Díjak, ösztöndíjak:

1970 Országos Gerencsér Sebestyén Fazekas-pályázat I. díj • 1980, 1984 VIII. Országos

Kerámia Biennálé különdíja, Pécs • 1984, 1987, 1990 I-III. Nemzetközi Minikerámia

Triennálé, különdíj, Zágráb • 1985 Pro Urbe, Mezőtúr • 1986 IX. Országos Kerámia

Biennálé, Művészeti Alap díja, Pécs • 1988, 1990 X., XI. Országos Kerámia Biennálé,

Lektorátus díja, Pécs • 1992 Gádor-díj • 1995 Ferenczy Noémi-díj

A Vízivárosi Galéria támogatói:

Nemzeti Kulturális Alap

II. kerületi Önkormányzat Kulturális Bizottsága

